

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1144/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izjavitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ALIRA d.o.o. u stečaju, Poličnik, Grabi 32, OIB 63536012613, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dubravka Stašić iz Rijeke, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika EF iz [adresa], protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-342/2024-72 od 18. veljače 2026., u sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-342/2024-72 od 18. veljače 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-342/2024-72 od 18. veljače 2026. odbačen je prijedlog EF iz [adresa] za razrješenje stečajnog upravitelja Dubravke Stašić kao nedopušten.

2. Protiv tog rješenja žalbu je pravodobno podnio stečajni vjerovnik EF ne navodeći posebno žalbene razloge. U žalbi navodi razloge zbog kojih je prvostupanjski sud odbacio njegov prijedlog za razrješenje stečajnog upravitelja i tvrdi da su ti razlozi pogrešni odnosno suprotni članku 96. stavku 6. Stečajnog zakona, koji se prema stajalištu žalitelja može tumačiti samo tako da stečajni vjerovnik pojedinac ima ovlaštenje koja su data odboru vjerovnika. Smatra da se prvostupanjski sud pogrešno poziva i na odredbu članka 101. stavka 6. Stečajnog zakona jer se ta odredba ne može primijeniti u slučaju kada je broj stečajnih vjerovnika manji od pet baš zbog težine postizanja suglasja članova ili čak i nemogućnosti donošenja ikakvih odluka. Smatra logičnim da su u slučaju kada je broj vjerovnika manji od pet, ovlasti i prava koja ima odbor vjerovnika zakonom dana svakom vjerovniku pojedinačno. Dalje u žalbi žalitelj opširno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je stečajnog upravitelja trebalo razriješiti zato što je postupao suprotno interesima vjerovnika i na štetu vjerovnika i stečajnog suda. U prilog tome posebno ukazuje na nedolazak stečajnog upravitelja na zakazana

ročišta i tvrdi da to predstavlja neodgovorno postupanje stečajnog upravitelja pa su zbog toga ispunjeni svi uvjeti za njegovo razrješenje. Predlaže da drugostupanjski sud ukine rješenje prvostupanjskog suda s uputom da prvostupanjski sud na temelju prijedloga stečajnog vjerovnika donese novo rješenje vodeći računa o interesima stečajnih vjerovnika.

3. Žalba je neosnovana.

4. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

5. Prema odredbi članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, a osobito ako ne postupa po nalogu suda.

6. Već iz sadržaja ove odredbe jasno je da samo jedan stečajni vjerovnik nije ovlašten za podnošenje prijedloga za razrješenje stečajnog upravitelja, nego odbor vjerovnika ili skupština vjerovnika.

7. Odbor vjerovnika je tijelo stečajnog postupka (članak 75. Stečajnog zakona) koje može osnovati sud, radi zaštite interesa vjerovnika u stečajnom postupku, prije prvoga ročišta vjerovnika (članak 96. stavak 1. Stečajnog zakona) ili će o osnivanju odbora vjerovnika odlučiti vjerovnici na skupštini vjerovnika (članak 97. Stečajnog zakona). Način imenovanja članova odbora vjerovnika i način na koji to tijelo stečajnog postupka poduzima određene radnje propisan je člankom 96. stavcima 2. do 5. Stečajnog zakona odnosno člankom 97. Stečajnog zakona u slučaju kada skupština vjerovnika imenuje odbor vjerovnika. Kada Stečajni zakon u članku 96. stavku 6. propisuje da ovlaštenja odbora vjerovnika imaju svi vjerovnici, ako je broj stečajnih vjerovnika manji od pet, to ne znači da svaki od stečajnih vjerovnika ima pravo samostalno poduzimati pravne radnje koje su stavljene u nadležnost odbora vjerovnika (članak 98. Stečajnog zakona), kako to pogrešno smatra žalitelj. Tu zakonsku odredbu može se tumačiti samo u kontekstu cijelog članka 96. Stečajnog zakona tako da se u tome slučaju ne vodi računa o zastupljenosti vjerovnika s većim i manjim tražbinama, tko može biti biran u odbor vjerovnika i broj njegovih članova, jer odbor čine svi vjerovnici.

,

8. Dakle, nije logično da u slučaju kada je broj stečajnih vjerovnika manji od pet, svaki od njih ima ovlaštenje odbora vjerovnika, zato što je to suprotno samoj biti odbora vjerovnika kao skupnog tijela stečajnog postupka koje donosi odluke na sjednicama većinom glasova nazočnih članova (članak 101. Stečajnog zakona). Stoga žalitelj pogrešno smatra da on, kao jedan od stečajnih vjerovnika ima ovlaštenja koja pripadaju odboru vjerovnika i da je slijedom toga na temelju članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona, imao i ovlaštenje za podnošenje prijedloga za razrješenje stečajnog upravitelja. Žalitelj pogrešno tumači i zakonsku odredbu o

glasovanju vjerovnika na odboru, jer je člankom 101. stavkom 6. Stečajnog zakona izričito propisano da u slučaju podijeljenih glasova odlučuje sud.

9. Na temelju navedenog proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno odbacio prijedlog žalitelja za razrješenje stečajnog upravitelja kao nedopušten.

10. O tome postoje li doista razlozi za razrješenje stečajnog upravitelja ovaj sud nije odlučivao jer drugostupanjski sud odlučuje o pravilnosti i zakonitosti odluka prvostupanjskog suda, a u ovoj pravnoj stvari prvostupanjski sud nije donio takvu odluku. Dio obrazloženja pobijanog rješenja (točke 6. do 12.) u kojem sud daje svoje mišljenje o pritužbi stečajnog vjerovnika na rad stečajnog upravitelja, nije dio odluke kojim je prijedlog vjerovnika za razrješenje stečajnog upravitelja pravilno odbačen kao nedopušten.

11. Prema tome, u odnosu na odluku sadržanu u izreci prvostupanjskog rješenja ne postoje razlozi na koje ukazuje žalitelj, a ni oni na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Zato je žalba stečajnog vjerovnika odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđeno na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a.

Zagreb, 19. ožujka 2026.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić